

ἐγκλήματα, διότι εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον ἀκόμη καὶ ἡ κλοπὴ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Παρουσιάσθη προσέτι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διὰ τὴν μαρτυρήσῃ περὶ τῆς φρικώδους καταστάσεως τῶν ταλαιπώρων ἐκείνων γυναικῶν. Ἡ δὲ εἰς τὴν φυλακὴν ταύτην ἐπιτυχία τῆς ἤτο τοιαύτη, ὥστε ἐνεθαρρύνθη νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλας φυλακάς, καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ καὶ εἰς αὐτάς νέαν τάξιν πραγμάτων. Ἐπεσκέφθη προσέτι καὶ πολλὰς φυλακάς τῆς Ἑπειρωτικῆς Εὐρώπης, φέρουσα παντοῦ εὐλογίαν διὰ τῆς φιλοστόργου παρουσίας καὶ τῶν καλῶν τῆς συμβουλῶν.

Ἡ φωνὴ τῆς ἤτο κατ' ἐξοχὴν γλυκεία, δὲ πρὸς καὶ φιλόφρων αὐτῆς τρόπος καθυσχάζε καὶ κατεπράυνε τὰ ἄγρια καὶ τεταραγμένα πνεύματα τῶν φυλακισμένων.

Τὸ μυστήριον ὅμως τῆς ἐπιτυχίας τῆς, ἤτο ἡ προσευχὴ διότι εἰς πάσας τὰς προσπάθειάς τῆς, ἐζήτει τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πλεῖστοι ἐκ τῶν ταλαιπώρων ἐκείνων γυναικῶν ἐγένοντο δι' αὐτῆς εὐσεβεῖς, καὶ πολλὰκις ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἐπιστολάς εὐλογούσας αὐτήν, διὰ τὰς ὁποίας κατέβαλε προσπάθειάς εἰς τὸ νὰ φέρῃ αὐτάς εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Δὲν ὑπάρχει ἄραγε, καὶ μεταξὺ τῶν ἐλληνίδων, συμπαθητικὴ τις καρδιά, ἥτις νὰ συγκινῇται ὑπὲρ τοσούτων ἀτυχῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οἱ ὅποιοι κατακλειόμενοι εἰς τὰ αὐτὰ δωμάτια μὲ πεπαλαιωμένους κακούργους ἐκτίθενται εἰς τὴν θανατηφόρον αὐτῶν ἐπιρροήν, ἄνευ τινὸς μέσου ἱκανοῦ νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρετὴν!

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ εὐγενεῖς καὶ χριστιανικαὶ καρδίαι καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ὅτι ταχέως τινὲς ἐξ αὐτῶν θέλουσι συμπληρώσει τὰς ἀγαθὰς προσπάθειάς τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Οἰκονόμου, ἐγκαινιάζουσαι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτον σύστημα σωφρονισμοῦ διὰ τοὺς παρανομούντας, ὅπερ θέλει ἀποδίδει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας ἀγαθοῦς πολίτας.

Μὲ τοιαῦτα παραδείγματα, ὅποῖον τοῦ νομοθέτου τῆς Σπάρτης Λυκούργου καὶ ἄλλων, ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνὰ χεῖρας, αἱ Ἑλληνίδες ἰδίως πρέπει νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ φιλόανθρωπον καὶ σωτήριο τοῦτο ἔργον.

ΛΥΔΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ὑπάρχει ὡραῖον τι ἀνέκδοτον περὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὅποῖον ἡ παιδαγωγὸς αὐτῆς διηγήθη, καὶ τὸ ὅποῖον ἐδημοσιεύθη πρὸ καιροῦ εἶναι δ' εὐχάριστον νὰ βλέπῃ τις μὲ ὁποῖαν μετριοφροσύνην ἡ μικρὰ δωδεκαετής Βικτωρία ἐδέχθη τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἔμελλε νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου. Ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ τῆς διδασκαλίσης πρὸς αὐτὴν τὴν βασίλισσαν τῆς ὑπενθυμίζει τὸ συμβάν τοῦτο τῆς νεότητός τῆς.

«Μεγαλειοτάτη.

«... Εἶπον εἰς τὴν Δούκισσαν τῆς Κέντ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης σας ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε τὴν σειράν σας εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου. Ἡ Δούκισσα μήτηρ σας ἤτο τῆς αὐτῆς γνώμης, ἐγὼ δὲ ἔθεσα τὸν πίνακα τῆς γενεαλογίας εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας, τὸ ὅποῖον ἀνεγινώσκετε. Ἀφοῦ δ' ὁ διδάσκαλος κύριος Δάβις εἶχε φύγει, ἡ Μεγαλειότης σας ἠνοήξατε τὸ βιβλίον, καὶ παρατηρήσατε τὸν Πίνακα εἶπετε, «Δὲν εἶδον ποτὲ αὐτὸ τὸ χαρτίον.»

«Δὲν ἐκρίθη καλὸν νὰ τὸ ἴδῃτε πρότερον, Πριγκιπέσσα», εἶπον ἐγώ. «Βλέπω ὅτι εἰμαι πλησιέστερον εἰς τὸν θρόνον παρ' ὅτι ἐνόμιζον.» «Μάλιστα Πριγκιπέσσα», ἀπεκρίθην ἐγώ. Μετ' ὀλίγον σεῖς ἐπροσθέσατε — «Βεβαίως, πολλὰ παιδιὰ θὰ ἐκαυχῶντο διὰ τοῦτο, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν δυσκολίαν τῆς θέσεως. Ὑπάρχει τῷ ὄντι πολλὴ μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσότερα εὐθύνη.» Ἀφοῦ εἶπετε τὰς λέξεις ταύτας, μοι ἐδώκατε τὴν μικρὰν σας χεῖρα, καὶ εἶπετε, «Θὰ προσπαθῇσω νὰ ἦμαι καλὴ. Ἐννοῶ δὲ τώρα διατὶ μὲ ἐσυμβουλευσατε πάντοτε νὰ μάθω Λατινικά. Αἱ ἐξαδέλφαι μου Μαρία καὶ Αὐγούστα, δὲν ἔμαθόν ποτε, ἀλλὰ σεῖς μοι εἶπετε ὅτι ἡ Λατινικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἀγγλικῆς γραμματικῆς, καὶ ὅλων τῶν ὡραίων ἐκφράσεων, καὶ ἐγὼ ἐσπούδασα καθὼς μὲ ἐσυμβουλευσατε ἀλλὰ τώρα ἐννοῶ κακώτερον τὸν σκοπόν,» καὶ μοι ἐσφίξατε ἐκ νέου τὴν χεῖρα, προσθέσατε, «Θὰ ἦμαι καλὴ.»

Πόσον ὡραῖον τὸ διήγημα! Φαντασθῆτε, μικραὶ μου ἀναγνώστριαι, τὴν μικρὰν ἐκείνην κόρην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ἰδέα ὅτι ἔμελλε νὰ γείνη βασίλισσα, ἐνέπνευε φόβον, καὶ ἥτις ἐννόει πολὺ καλὰ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς βασιλικῆς θέσεως, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῇ μὲ ἄλλας λέξεις, εἰμὴ ἐκείνας τὰς ὡραίας καὶ παιδικὰς, «Θὰ προσπαθῇσω νὰ ἦμαι καλὴ!» καὶ μὴ θαυμάσετε, ἂν δύνασθε, μὲ τὸ ὡραῖον τοῦ χαρτακτῆρός τῆς. Τῷ ὄντι δὲ ἐπραγματοποίησε τὴν

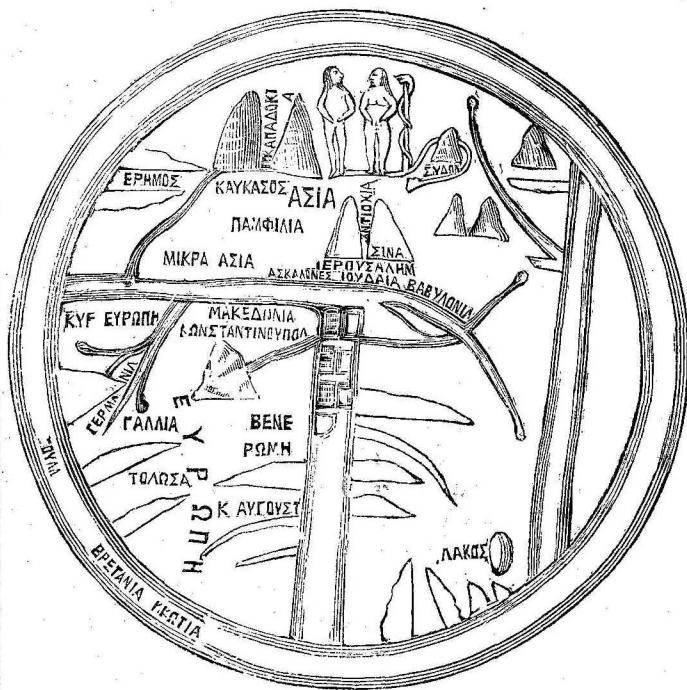
ἀπόφασίν της, ἀποκατασταθεῖσα οὐ μόνον ἡ καλλίστη βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ μία τῶν ἐναρεττωτάτων γυναικῶν, ὅσαι ποτὲ ἐζήσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΓΝΩΜΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδὲ προηγούμενον φύλλον)

Τελευταῖον ὑπάρχει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Τουρίνου χειρόγραφός τις ἐρμηνεία τῆς

Σχῆμα τῆς γῆς.

Ἀποκαλύψως, τὴν ὁποίαν οἱ κριτικοὶ ἀνάγουν εἰς τὸν 10ον αἰῶνα μ. Χρ., πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐγράφη κατὰ τὸν 8ον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο συνοδεύει χάρτης, πανομοιότυπον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προκειμένη εἰκὼν, ὅστις, ὡς φαίνεται, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κύκλον ἐπίπεδον, πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὁποίου ἴστανται οἱ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ μετὰ τὸν ὄφιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν, καὶ τὴν Ἀσίαν μετὰ δύο ὑψηλοτάτων ὄρεων πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὰ κάτω δὲ ἡ Βρετανία μετὰ τῆς Σκωτίας κλ.

Ἡ θεωρία τοῦ πίνακος τούτου μετὰ τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας σήμερον ἔχομεν, θὰ διεγείρῃ βεβαίως τὸ μεῖδιμα τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, καὶ ὅμως ἅπας ὁ τότε κόσμος ἐπίστευεν οὕτως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΥΠΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τῶν εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἦτο ἐνταυτῷ εἰς τῶν ἐξοχωτάτων διὰ τὴν ταπεινοφροσύνην του. Εὐνοεῖτο δ' ὑπὸ τῆς αὐλῆς, καὶ εἰς τὴν γερωνικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἡ βασίλισσα τῷ ἐδώρησεν ἄμαξαν, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἕνεκα τοῦ γήρατος ἀπὸ τοῦ νὰ περιέρχεται, ὡς πρότερον, ὅπου ἤθελεν.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ δῶρον, διότι δὲν ἤθελε νὰ προσβάλῃ τὴν βασίλισσαν μὴ δεχόμενος αὐτό· ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτὸν, τὴν μετεχειρίσθη κυρίως πρὸς μεταφορὰν ἀσθενῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ὅταν δὲ ὥχεται ἐπ' αὐτῆς ὁ ἴδιος, ἐπερνεν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ἀδυνάτους καὶ γέροντας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὰς οἰκίας των, ἡ ὅπου ἀλλοῦ ἤθελεν νὰ ὑπάγωσιν.

Ἐζήσεν ὑπηρετῶν ἄλλους καὶ οὐχὶ ἑαυτὸν, διὰ τοῖτο ὅταν ἀπέθανε, τὸ 1664, ἄπειρον πλῆθος πτωχῶν συνώδευσε τὴν κηδείαν του καὶ τὸν ἐθήρνησαν ὡς καλλίτερον παρὰ φίλον.

Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μία τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν.

«Ἐάν δὲν ταπεινωθῇτε καὶ γείνηται ὡς τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἔλεγεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δὲν δύνασθε νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Ὁ δὲ Πέτρος παραγγέλλει εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ ἐγκομβώσωνται τὴν ταπεινοφροσύνην· ἥτοι νὰ τὴν οἰκειοποιήθωσιν.

Εἶναι δὲ ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀξίεραστός· τούτου ἕνεκα οἱ ἀληθῶς ταπεινόφρονες εἶναι πάντοτε ἀξιαγάπητοι. Ὅθεν συμβουλευόμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ ἀσκῶνται παιδιόθεν εἰς αὐτὴν.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ Οἱ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΑΥΤΗΣ

Εἰς τὰς ἡμέρας Λουδοβίκου τοῦ 14ου βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀγαθὸς τις καὶ μέγας ἀνὴρ, ἐπιθυμῶν νὰ ἰδρύσῃ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς πτωχοὺς, παρουσιάσθη εἰς τὴν βασίλισσαν Ἀννὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐζήτησε τὴν προστασίαν καὶ βοήθειάν της.